

WIBOR.

**Praktyczne uwagi
prawne i ekonomiczne**

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Wprowadzenie

Analiza WIBOR nie może być oderwana od istniejących przepisów prawa, a także ogólnych tendencji, które można zaobserwować na świecie. Chodzi tu zwłaszcza o procesy zastępowania niektórych wskaźników referencyjnych nowymi odpowiednikami. Niekiedy wiązało się to z kwestionowaniem sposobu funkcjonowania danego wskaźnika (LIBOR) lub też wynikało z naturalnego procesu ulepszania krajowej stawki bazowej, jak to się dzieje np. w Kanadzie (CORR). Niektóre wskaźniki pomimo zgłaszanych względem nich zastrzeżeń przetrwały, choć wymagały wielu zabiegów reformatorskich, np. EURIROR, lecz nikt poważny ich nie kwestionuje.

Żaden z tych przypadków nie miał miejsca w Polsce. WIBOR przez 30 lat jego funkcjonowania nie wygenerował żadnej „afery” ani też nie był prawnie kwestionowany nawet w okresach, w których znacząco różnił się od wysokości stopy referencyjnej NBP. Co więcej, jego przekazanie do GPW Benchmark, pośrednio kontrolowanej przez Skarb Państwa, nastąpiło harmonijnie i z aprobatą instytucji go współtworzących, czyli banków, oraz instytucji państwowych, które od samego początku miały nad nim pieczę.

Wedle teorii perspektywy¹, ludzie bardziej boją się strat niż cenią sobie zyski. Przekładając to na naszą obecną sytuację w Polsce, bardziej

¹ Zob. *Kahneman D., Tversky A.*, Prospect Theory: An Analysis of Decision under Risk, „Econometrica”, 1979, s. 263–291.

nie lubimy akceptować straty z powodu wyższego oprocentowania kredytu o zmiennej stopie oprocentowania, niż akceptować kredyt o stałej stopie, który w momencie zawarcia umowy był droższy. Wyższe stopy referencyjne NBP, a co za tym idzie WIBOR, przypominają nam o tym w ostatnich miesiącach codziennie.

Powszechne zainteresowanie WIBOR nastąpiło dopiero wraz z procesem podnoszenia stóp procentowych przez Radę Polityki Pieniężnej, co spowodowało podwyższenie oprocentowania kredytów w Polsce. Jest to zbiorowa lekcja podstawowych zasad ekonomii dla Polaków, u których „mądrość przychodzi po szkodziu”.

Dużo mówi się o różnorakich nadużyciach, jakich rzekomo dopuszczają się banki, lecz zapomina się, że zjawisko to może występować po drugiej stronie. **Czy pozwy kwestionujące WIBOR i wzruszające tym samym podstawy systemu finansowego nie są przykładem nadużycia?**

Oczywiście prawo do ich składania jest niezbywalnym uprawnieniem każdego człowieka, któremu należy zapewnić odwołanie się do niezależnego sądu. Nie tracimy jednak nadziei, że rozsądek jest immanentną cechą orzekania i będzie stosowany – być może również dzięki tej publikacji – w sprawach odnoszących się do WIBOR.

[Przejdź do księgarni →](#)